

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός για τη διδασκαλία περί ιερωσύνης του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Έναν νέο Κληρικό απέκτησε η ιερατική οικογένεια της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας το Σάββατο 24 Μαΐου 2025. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, κατά την Θεία Λειτουργία που τέλεσε στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Παντοκράτορος Αγγελοκάστρου, χειροτόνησε στο βαθμό του Πρεσβυτέρου, τον Ιεροδιάκονο Κοσμά Παππά.

Κατά την ομιλία του προς τον νέο Πρεσβύτερο και τους πιστούς που συμμετείχαν στην Θεία Ευχαριστία αναφέρθηκε στην διδασκαλία περί της Ιερωσύνης του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού, του οποίου το όνομα έλαβε ο νέος Κληρικός κατά την μοναχική του κουρά.

Ο Άγιος Κοσμάς αναφέρει ότι ο ιερέας είναι ανώτερος ακόμη και από τον βασιλέα και από τους αγγέλους. Μέσα από την απλότητα αυτής της διδασκαλίας εμφανίζεται το χάρισμα της ιερωσύνης, το οποίο λαμβάνει ο ιερέας την ημέρα της εις Πρεσβύτερον Χειροτονίας του. Δεν ενεργοποιείται κάτι που ο ίδιος διαθέτει. Δεν επιβραβεύεται κάτι που ο ίδιος κατέχει, αλλά λαμβάνει μία δωρεά, ένα

χάρισμα, την ιερωσύνη του Χριστού. Η ιερωσύνη είναι χάρισμα που αποδεικνύει την αγάπη του Θεού και με αγάπη θα πρέπει να την προσφέρει και ο κληρικός στη διαποίμανση του ευλογημένου λαού του Θεού.

Ο Άγιος Κοσμάς υπογραμμίζει, ότι την ιερωσύνη πρέπει να την ασκεί κανείς με σύνεση αλλά και με τόλμη. Όποιος μελετήσει τον βίο του Αγίου Κοσμά θα διαπιστώσει, ότι και σύνεση είχε, με την οποία δεν προκαλούσε χωρίς λόγο τους Τούρκους κατακτητές, αλλά ταυτόχρονα ήταν τόσο τολμηρός και ανυποχώρητος που ύψωνε το παράστημα του απέναντι στους Εβραίους, οι οποίοι ήθελαν να αποϊεροποιήσουν την ευλογημένη ημέρα της Κυριακής και να την καταστήσουν μία ημέρα κατά την οποία αποκτούσαν κέρδος μέσα από την άσκηση του εμπορίου.

«Ο Άγιος Κοσμάς είναι το πρότυπο του κάθε κληρικού που θέλει να βαδίζει το δρόμο της συνέσεως και ταυτόχρονα το δρόμο της τόλμης, την οδό ενός αγώνα, αλλά ταυτόχρονα και μιας ομολογίας» ανέφερε ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε λέγοντας ότι «η ιερωσύνη είναι αγώνισμα και άθλημα, προσφορά και ομολογία».

Συνεχίζοντας αναφέρθηκε στο εκκλησιολογικό φρόνημα του Αγίου Κοσμά, λέγοντας: «το επόμενο που μας προσφέρει ο Άγιος Κοσμάς ως παρακαταθήκη σε όλους εμάς τους Κληρικούς είναι, ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει ευπρόσδεκτη η ιερατική διακονία μας, είναι το εκκλησιολογικό πνεύμα, η εκκλησιολογική συνείδηση. Ο κληρικός ανήκει στην Εκκλησία. Σε αυτήν

αναφέρεται. Γι' αυτήν εργάζεται. Γι' αυτήν κοπιάζει. Από αυτήν σώζεται. Δεν σώζει ο Κληρικός την Εκκλησία.

Ο Άγιος Κοσμάς πριν τις ιεραποστολικές του περιοδείες παρέδωσε υπόδειγμα γνησίου εκκλησιαστικού φρονήματος, μεταβαίνοντας στην Κωνσταντινούπολη και ζητώντας την άδεια και την ευλογία του Οικουμενικού Πατριάρχου. Αυτό μας διδάσκει, ότι ο κάθε Κληρικός, όπως άλλωστε και ο κάθε πιστός πρέπει να έχει την αναφορά του στον Επίσκοπο, ο οποίος θυσιαστικά βρίσκεται εις τύπον και τόπον Χριστού.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ανέφερε ότι: «το έργο του κάθε κληρικού πρέπει να είναι ταπεινό, αλλά και ταυτόχρονα οργανωμένο. Ταπεινό σημαίνει να μην αισθάνεται ο κληρικός, ότι κάνει κάτι με τις δικές του δυνάμεις, γιατί ελλοχεύει ο κίνδυνος της υπερηφάνειας και της αλαζονείας, αλλά να συναισθάνεται ότι είναι πάντοτε ένας αγωγός της Θείας Χάριτος, ένας διάκονος του Παρακλήτου.

Ο Άγιος Κοσμάς όμως κινούνταν και μέσα σε πνεύμα οργανωτικότητας. Ήξερε πότε θα κηρύξει, σε ποιούς θα κηρύξει, τί θα προβάλλει ως προτεραιότητες στο κήρυγμά του, πώς θα οδηγήσει τους ακροατές του να επεξεργαστούν τον λόγο του και τις συμβουλές του. Ήξερε πολύ καλά, ότι ο άνθρωπος για να είναι ελεύθερος θα πρέπει να έχει τη γνώση όχι μονάχα του Θεού, αλλά και την κοσμική γνώση. Ήξερε, ότι η ελληνική γλώσσα είναι απαραίτητο στοιχείο για να κρατήσει ο Έλληνας την αυτοσυνειδησία του και να διατηρήσει αδούλωτο το φρόνημά του. Γι' αυτό έστησε Σταυρούς και έχτισε Σχολεία. Προέτρεψε τους ανθρώπους να τηρούν τις ευαγγελικές επιταγές, αλλά έδωσε και συμβουλές για τις πλέον σημαντικές λεπτομέρειες της καθημερινότητας του βίου των σκλαβωμένων ραγιάδων. Αυτό σήμαινε ποιμαντική ευαισθησία, αλλά και ποιμαντική οργανωτικότητα. Γι' αυτό ένας και μόνο άνθρωπος μπόρεσε να πετύχει τόσα πολλά και να καταστεί ο φωτιστής και ο ευαγγελιστής των σκλαβωμένων Ελλήνων.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέφερε, ότι αυτόν τον μεγάλο Άγιο θα έχει ο αδελφός μας Κοσμάς προστάτη και έφορο της ζωής του και θα αγωνίζεται να ανταποκριθεί στις προσδοκίες όλων. Λέγοντας, ότι ο νέος Πρεσβύτερος θα διακονήσει ως Εφημέριος σε μια από τις γυναικείες Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως ευχήθηκε να χειροτονηθούν και άλλοι ευλαβείς κληρικοί, ώστε το κάθε γυναικείο Μοναστήρι να αποκτήσει τον δικό του μόνιμο Εφημέριο, γιατί ένα Μοναστήρι χωρίς ζωντανή λατρευτική ζωή δεν μπορεί να επιτελέσει την αποστολή του και τον σκοπό του. Τέλος, ευχήθηκε ο νέος Πρεσβύτερος να πορεύεται τον δρόμο της ιερωσύνης, όπως τον δίδαξε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, να εμπνέεται και να καθοδηγείται από το δικό του παράδειγμα, έτσι ώστε, όταν ο Θεός τον καλέσει να παραδώσει την παρακαταθήκη που λαμβάνει σήμερα ανόθευτη και αναλλοίωτη και να του χαρίσει την χαρά της εισόδου στην ουράνια μακαριότητα.

Περισσότερες φωτογραφίες:

